

İşte Hayatım1 Bölüm

– CEM SULTAN · 14 Şubat 2013

İŞTE HAYATIM...(1.bölüm) KISA HAYAT HİKÂYEM [ÖZET]

Doğum yerim Yozgat,bahçelik,bağlık,
Güneyde NOHUTLU,Kuzeyde ÇAMLIK..
Pekçok evde çeşme ve havuz vardır,
Şehir iki tepe arasındadır..
Kışları yağsa da iki metre kar,
Çevreye mutluluk saçar İLKBAHAR..
Bütün gün sokakta koşar-oynardık,
Oyuncak bilmezdik,aşık atardık..
Kaysı çekirdeği toplar,satardık..
Mühürlenirdi YER!.Erken yatardık..
Camızlık çeşmesi,gündüz ve gece
İki lülesinden akar delice..
Kışları buzlanır,çarşıya kadar,
Kızakla kayanlar,çığlıklar atar..
Mis kokar ağaçlar çiçeklenince,
Güzelim İLKBAHAR geliverince..
Bahçelere çocuk dolar erkenden,
Arılar vızıldar tüm bahçelerden..
Yamalı giysek te mutlu yaşardık,
Hele bayramlarda..Çoşup,taşardık..
On yaşındaydım ben o tarihlerde,
Ateş,kan ve barut vardı heryerde!.
"Çocuklar babasız,Eşler kocasız
Kalmasın.." demişti,İsmet Paşamız..
Savaş öncesinde huzur doluyduk,
Karartma günleri,uyuz da olduk!..
Şeker alamazdık,Gaz bulunmazdı,
Evlerde Un,Şeker,Gazyağı azdı..
Pasif korunma'dan,erken yatardık..
Tüm Pencerele kilim asardık..
Ekmeği karneyle alır da yerdik,
Bulduğumuz için şükür ederdik..
Akar-durur herbirisi biryerde,

Yozgat'ın suları şifadır derd'e..
KUMDÖKEN,Çamlığın orta yerinde,
KAYMAKDONDURAN'sa daha serinde...
ŞEKERPINAR,şehrin uzağındadır,
Nazlı-nazlı akar,biryanda ÇIRÇIR...
".Şekerpınarında yudum elimi,
Kime arzedeyim garip halimi?!
Geçer-gider bir gözleri sürmeli!.."
Sürmeli'yi kavaldan dinlemeli...
Yanık nağmelerle kaval inerken,
Mestolup-gidersin..O'nu dinlerken!..
Bozlağı,türküsü ve halayları...
Bir başkadır Yozgat'ın havaları..
Nida Tüfekçi'yi dinleseydin bir...
Mızrabın vuruşu,yürek eritir!..
Hele bir çek te bak!,ciğerlerine,
Serindir Ağustos ayında bile!
Havası benzemez,diğerlerine...
Görmedinse...Ne anlatsam nafile...
YATIR'lar bulunur iki tepede...
RABB'bım,akıl,fikir ihsanlar ede!..
Adaklar adayıp,mumlar yakarlar...
Çalı dallarına çaput takarlar!..
Saat kulesiyle,Cami-i Kebir,
Şöyle bir bakarsan,pek muhteşemdir!..
Babamın mezarı KIRIKLI'dadır...
Akrabalarımın çoğu ordadır..
Gidip,göremedim..Ruhum dardadır...
Annemin mezarı Ankaradadır...
Ben yalnız yaşadım,sen yoktun orda...
Neler anlatırım,hele bir sor da...
Gençlik yıllarımı hele bir dinle!..
Yaşamadım başıboş ve rastgele...
Bunların tekini sen bilmedin ki...
O güzellikleri hiç görmedin ki...
Hızlanırdı kâlbim,ağzım kururdu...
İçimin yangını,dışa vururdu!.
Göğsümde bişeyler ederdi CIIIZ-CIIIZ!.
Perdenin ardından bakarken O kız...

Gurbete çıkmıştım,çok küçük yaşta,
Birhayli zor geldi,elbet ilkbaşta...
".OKU DA ADAM OL!" diyordu anam..
Onyaşımda iken ölmüştü babam!..
Kırkiki yılının bir Yaz gecesi..
Uyandırdı anam,solgun çehresi...
".Erkekler ağlamaz!...göreyim seni..!
Ele-güne karşı ağlatma beni!.."
Diyerek,kavrayıp elimden tuttu,
Babamın yanına beni oturttu...
Öylece oturdum,hiç ağlamadım
Zarı-zarı ağlayıp,çağlamadım..
Bir kenara çekti,anacım,beni,
".Başını dik tut haaa!,göreyi seni..!"
Dedi," Erkeğimiz sen olacaksın,
Ablana ve bana sen bakacaksın!.."
Tek damla yaş yoktu o gözlerinde,
Gerçekçi,katıydı her sözlerinde!..
Yeri Cennet olsun..Pek göstermezdi,
Sevgisini açık,belli etmezdi..
Bizleri kat'iyyen şımartmamıştır,
Bize babalığı,anam yapmıştır...
Dürüstlük dersini kendisi verdi;
"..Kimselerden bişey almayın !.." derdi..
ONDAN SONRA BENİ GURBETLER ALDI...
Çocukluk AŞK'ım da geride kaldı !..
Şimdilik-kapattım o defterleri...
Yaman çıktı..Yaman!..Gurbet elleri!..
Sen yaktun güzelim,gurbet ellerde,
Yanımda değildin acı günlerde...
Sen yaktun!..Sevgilim,Gülüm,Hayatım!..
Nice yıllar geçti..Sensiz hayatım...
—-Birinci bölüm sonu..
Mehmet Cemalettin Bayhan-ERDEK-2006/11